

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/151/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817212528
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817212528.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom K., S. XX/XX, zast. Advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 6.479,53 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 850,03 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 850,03 eur od 21.8.2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu žalobou podanou na tunajší súd dňa 25.9.2017 si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 6.479,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.479,53 eur od 21.8.2017 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 30.9.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „UZ“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 44321711. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia Výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 105 eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky (výpis z bankovej knihy) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená, a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle

zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.8.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.7.2017, obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istinu poplatkov sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 6.479,53 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 6.479,53 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným zostatkom ku dňu 31.7.2017, t.j. v lehote splatnosti do 20.8.2017, čím žalobcovi vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“) vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.8.2017 do zaplatenia.

2. Uznesením č.k. 12Csp/151/2017-44 zo dňa 16.11.2017 súd podľa § 80 Civilného sporového poriadku pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, vstúpil nový subjekt a to spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.2. 2018.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť predovšetkým z dôvodu, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom a z dôvodu premlčania celého nároku žalobcu.

4. Právny zástupca žalobcu sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil. Súhlasil s tým, aby súd vo veci pojednával a rozhodol i v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa neustanovil ani žalovaný, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca.

5. S použitím ust. § 180 Civilného sporového poriadku pojednával súd vo veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

6. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím právneho zástupcu žalovaného, oboznámením s písomnými dôkazmi - Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty (č.l. 4), Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (č.l. 6), Žiadosť o zvýšenie úverového rámca (č.l. 8), výpis z pôžičkovej karty (č.l. 9-15), Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok s prílohami (č.l. 36-40), Oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom (č.l. 42), podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 5.2.2018, predžalobná upomienka spolu s doručenkou (č.l. 75-76), Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 77), Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci Consumer Finance Holding, a.s. (č.l. 79), podania právneho zástupcu žalovaného (č.l. 83, 91), mal súd zistený tento skutkový stav veci:

7. Dňa 18.9.2013 žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa. V uvedenej žiadosti vyplnil v časti I. svoje osobné údaje, v časti II. údaje o svojom zamestnávateľovi, pričom v časti III. označenej „Podmienky úveru“ bol uvedený predschválený úverový rámec 2.400 eur, štandardná mesačná splátka 80 eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9 % mesačne/22,8 % ročne. V časti IV. žiadosti vyplnil žalovaný údaje k používaniu kreditnej platobnej karty. Časť V. žiadosti obsahuje vyhlásenie klienta v ktorom je súčasne v bode 1 uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). V tejto časti UZ sa uvádza, že pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 1.8.2013, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie 1 roka, počnúc dňom prvého čerpania spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny úrokov a prípadne ďalších poplatkov, výška spotrebiteľského úroku je 2.400 eur, a počet splátok 12, prvá až posledná splátka je 200 eur, posledná splátka je 525,37 eur, RPMN je 24,21 %. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 325,37 eur, a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.725,37 eur. Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 25,24 eur. V bode 9 časti V. UZ žalovaný vyhlásil, že pred podpisom žiadosti sa oboznámil s OP, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, súhlasí s nimi, a zaväzuje sa ich dodržiavať, cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho. V bode 10 vyššie uvedenej časti UZ je uvedené, že výška štandardnej úrokovej sadzby je variabilná, určuje ju banka, je uvedená a zverejnená

v cenníku. Banka je oprávnená výšku štandardnej úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok stanovených v Obchodných podmienkach. V bode 19 vyššie uvedenej časti UZ žalovaný vyhlásil, že sa v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o poskytovaní finančnej služby oboznámil s návrhom zmluvy a jej prílohami ako aj s obsahom informácií o finančnom sprostredkovaní, ktoré mu bolo doručené a tieto prevzal, že porozumel charakteru a rizikám finančnej služby, a zodpovedne prijal rozhodnutie týkajúce sa finančnej služby. Prijatím a schválením Žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH, OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.

8. Právny predchodca žalobcu v zastúpení spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., dňa 30.9.2013, vyššie uvedenú žiadosť podpísal. UZ je v jej druhej časti, počnúc časťou V. napísaná malým, voľným okom sotva čitateľným písmom.

9. Súčasťou UZ sú takisto Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s..

10. Právny predchodca žalobcu predložil do spisu takisto Žiadosť o zvýšenie úverového rámca, podpísanú žalovaným dňa 27.3.2014, z ktorej vyplýva, že žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o nový úverový rámec (maximálnu sumu, ktorú môže čerpať) vo výške 3.150 eur pri novej štandardnej splátke (minimálna mesačná splátka) vo výške 105 eur. V tejto žiadosti je takisto uvedený indikatívny výpočet RPMN.

11. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Slovenská požičovňa mal súd zistené, že ku dňu 31.7.2017 bol na účte konečný stav vo výške -6.479,53 eur. Z výpisu je zrejmé, že prvá debetná operácia vo výške -3,01 eur je zo dňa 5.10.2013 a posledná zo dňa 31.7.2017. Prvá kreditná operácia je z účtu zrejma dňa 26.11.2013 a posledná dňa 4.12.2015.

12. Listom zo dňa 20.10.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding - správca pohľadávok spoločnosti Všeobecná úverová banka a.s., žalovanému oznámila postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ku dňu 19.10.2017. Vyššie uvedenú písomnosť žalovanému doručovala na adresu Nováky, Krátka 82/10 obyčajnou poštovou zásielkou (č.l. 42), ktorá adresa je adresou trvalého bydliska žalovaného (č.l. 53) a súčasne adresou, uvedenou žalovaným pri uzatváraní UZ.

13. Listom zo dňa 4.9.2014 Slovenské kreditné karty žalovanému poslali predžalobnú upomienku, v ktorom uviedli, že k tomuto dňu evidujú ku kreditnej karte Slovenská požičovňa č. 0044321711 nedoplatok na splátkach vo výške 315 eur, ktorý žiadali uhradiť bezodkladne na účet vedený vo VÚB, a.s., s tým, že ak do 11.9.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci júl 2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Vyššie uvedený list dňa 11.9.2014 prevzala stará matka žalovaného.

14. Listom zo dňa 8.10.2014 Slovenské kreditné karty žalovanému oznámili vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru s tým, že dlžná čiastka k vyššie uvedenému dňu predstavuje spolu sumu 3645,41 eur. Súčasne žiadali po doručení tohto oznámenia uhradiť celý dlh na tam uvedený účet, vedený vo VÚB, a.s..

15. Písomným podaním zo dňa 5.2.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaný dňa 18.9.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenskej požičovne. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenskej požičovne zo strany banky došlo k uzatvoreniu UZ. Zo strany banky bola žiadosť schválená 30.9.2013. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného, vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.500 eur so zmluvným úrokom vo výške 22,8 % ročne, so štandardnou splátkou vo výške 105 eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 5.10.2013. V súlade s článkom V. bod 35 písmena a/ Obchodných podmienok spoločnosť Consumer Finance Holding listom zo dňa 8.10.2014 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného, spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o revolvingový úver, nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo ak

nemožno určiť RPMN, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a/ úverovom limite ak je stanovený, b/ ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c/ postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných VUB a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2 o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 %, označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba ako aj výška schváleného úverového rámca 3.150 eur a výška štandardnej mesačnej splátky 105 eur, bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB a.s.. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 5.10.2013 ako vyplýva z predložených položkových výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním bankovej karty. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 6.036,27 eur, ktorá je podrobne rozpisaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Pokiaľ ide o uplatnenú sumu 6.479,53 eur, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle Obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 6.479,53 eur pozostáva z istiny 3.148,82 eur, poplatkov 223,42 eur, štandardného úroku 2.480,68 eur, a sankčného úroku 626,61 eur. Žalobca súčasne vyššie uvedeným podaním vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 850,03 eur (poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania) späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Súčasne z dôvodu čiastočného späťvzatia upravil petit žalobného návrhu (v spojení s vyjadrením z 23.2. 2016 - č.l. 105) a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 5.629,50 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.629,50 eur od 21.8. 2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a aby priznal súd žalobcovi náhradu trov konania.

16. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 5.2.2018 uviedol, že žalobca si svoje nároky voči žalovanému odvodzuje zo Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty VÚB a.s., uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 30.9.2013. Z ustanovení § 52 ods. 1 a 2 OZ a § 54 ods. 2 OZ vyplýva, že UZ je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom OZ. Neplatné je preto podľa § 52 ods. 2 OZ aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Nebolo dokázané, či a ako žalovaný úver vyčerpal. Taktiež nebolo dokázané, kedy a ktorou splátkou sa dostal do omeškania, či a ako bol vyzvaný na úhradu dlžných súm a kedy a ako postupca uplatnil svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny. Nebolo ani dokázané, že postupca oznámil postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Taktiež nebolo dokázané kedy a ako postupca alebo žalobca vyzvali žalovaného na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Citujúc ust. § 101 a § 103 OZ tvrdil, že nárok žalobcu je premlčaný a preto vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku. Podľa právneho zástupcu žalovaného, OZ stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohla právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnene domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, aj je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň od ktorého začína plynúť premlčacia doba je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť. Je potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a Obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto

oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvu uzavrel žalovaný s bankou, poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je platné a účinné. Zákonná vyluka ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a súčasne aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z už uvedeného potom vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky ako napríklad tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.

17. Z elektronického podania právneho zástupcu žalovaného zo dňa 12.2.2018 mal súd zistené, že opätovne poukázal na skutočnosť, že postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu nebolo v súlade so zákonom a pohľadávka nebola platne postúpená, pri postúpení pohľadávky neboli dodržané predpokladané podmienky, ktoré zákonná úprava predpokladá. V zmysle zákonnej úpravy je na platné postúpenie pohľadávky potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú 1. doručenie písomnej výzvy a 2. omeškanie klienta so splatením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobca v konaní nepreukázal, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a zároveň, že táto výzva bola žalovanému riadne doručovaná. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 6.11.2017 sa odvoláva na skutočnosť, že svoje tvrdenia ohľadom splnenia podmienok - vyzvania a doručenia výzvy splnil a to prostredníctvom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.8.2013, avšak s uvedeným tvrdením žalobcu nemožno súhlasiť, pretože nie je možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V danom prípade absentuje aj splnenie druhej podmienky - omeškania klienta 90 dní, ktoré vyvodzuje zo skutočnosti, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy. Má za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 9 OZ). Je potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a Obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Banka však predčasnú splatnosť úveru nevyhlásila. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie žalobca nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto aj nárok uplatnený žalobcom, ktorým opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonané v jeho mene je nárokom, ktorý nemá oporu v zákone a preto súd nemôže takémuto právu poskytnúť ochranu. Banka pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru postupovala v rozpore so zákonnou úpravou, pretože Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 8.10.2014 nebolo žalovanému nikdy riadne doručované. Žalobca síce oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 8.10.2014 k svojmu vyjadreniu pripojil, avšak ničím nepreukázal, že toto oznámenie bolo žalovanému riadne doručované. Vzhľadom na uvedené má za to, že banka postupovala nezosplatnený, takzvaný „živý“ úver. Takýto postup súčasná judikatúra krajských súdov zakazuje, dôsledkom čoho je neplatnosť postúpenia pohľadávky a následná absencia legitimácie na strane žalobcu. Súčasne poukázal na to, že zmluva o pôžičke neobsahuje všetky potrebné náležitosti predpokladané § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu ktorého sa podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne UZ neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a takisto výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov, a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca nemôže požadovať úrok a ani poplatky za poskytnutie finančných prostriedkov. Žalobcovi by tak podľa názoru žalovaného vznikalo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému.

18. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalobca reálne nepreukázal, koľko peňažných prostriedkov poskytol žalovanému. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 5.2.2018 uvádza,

že žalovaný zaplatil spolu sumu 6.036,27 eur. Vo vyjadrení zo dňa 8.2.2018 poukázal na obsahové nedostatky zmluvy o pôžičke, teda UZ, na základe čoho sa UZ považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný by tak bol nútený vrátiť iba toľko, koľko si požičal za predpokladu, ak by tu nebola zároveň vznesená námietka nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, ktorá spočíva v tom, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepreukázal zosplatenie úveru. Na čl. 77 sa nachádza oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, avšak v spise sa nenachádza dôkaz, ktorý by preukázal, že toto oznámenie bolo žalovanému niekedy zasielané. Má za to, že žalobca si nemôže uplatňovať nárok z pohľadávky, ktorá na neho nebola platne postúpená. Ak teda právny predchodca postupoval na žalobcu nezosplatený úver, možno takéto konanie považovať za v rozpore zákona, najmä so súčasnou judikatúrou, ktorá neumožňuje postupovať takzvaný živý úver. K tomuto záveru dospel Krajský súd v Bratislave uznesením sp.zn. 6Cco/203/2015, ako aj Krajský súd v Prešove, keď uzavreli, že postupník, ktorý nie je bankou a ktorý nemá bankové povolenie, nie je oprávnený nakladať so živým úverom a pritom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Krajský súd v Bratislave uzavrel, že z toho dôvodu žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Rovnako poukázal aj na to, že v spise chýba výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predžalobná upomienka na čl. 75 nie je takouto výzvou, pretože neupozorňuje klienta na možnosť postúpenia bankovej pohľadávky. Rovnako má za to, že predmetná pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná, pretože z dôvodu absencie zosplatenia nastáva premlčanie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Rovnako v spise chýba výpis z účtu, ktorý by preukazoval, kedy sa dostal žalovaný do omeškania prvýkrát, aby bolo možné ustáliť začiatok premlčania. Z týchto všetkých dôvodov má za to, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu a žiadal, aby ju súd zamietol a priznal žalovanému trovy konania. S klientom sa o tejto konkrétnej veci rozprával. Žalovaný zjavne o postúpení pohľadávky na žalobcu nevedel. Nevedel uviesť, či žalovaný a ak áno, v akom rozsahu bol v minulosti v kontakte s právnym predchodcom žalobcu, ani k tomu, či následne, potom ako požiadal o navýšenie úverového rámca, aký bol postup zo strany banky, či došlo a akým spôsobom k prijatiu tohto návrhu žalovaného právnym predchodcom žalobcu.

19. V priebehu konania písomným podaním zo dňa 5.2.2018, vzal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žalobu v časti o zaplatenie 850,03 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

20. Súd podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 850,03 eur spolu s úrokom z omeškania uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pretože akceptoval dispozíciu žalobcu so žalobou.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 43c ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

28. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

29. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

30. Vzhľadom na námietku právneho zástupcu žalovaného ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, súd prednostne skúmal, či žalobca je alebo nie je aktívne vecne legitímovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Zosplatnenie úveru mal právny predchodca žalobcu so žalovaným dohodnuté v článku V. bod 35 písmena a/ Obchodných podmienok spoločnosť Consumer Finance Holding listom zo dňa 8.10.2014, na základe čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

31. Výzvou zo dňa 4.9.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. na základe plnej moci danej jej právnym predchodcom žalobcu, vyzvala žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 315 eur do 11.9.2014 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci júl 2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Vyššie uvedená výzva by bola v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z dôvodu nedodržania 15 dňovej lehoty, keďže právny predchodca žalobcu žiadal žalovaného o úhradu nesplatennej splátky v lehote kratšej ako 15 dní, v prípade, že by právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli platnú úverovú zmluvu.

32. Podľa právneho názoru súdu, z dôvodov uvedených nižšie, právny predchodca žalobcu neuzavrel so žalovaným platnú úverovú zmluvu, z dôvodu ktorého nemohol žalobca, resp. jeho právny predchodca platne „úver“ zosplatiť. Z predloženého výpisu z účtu je však preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 8.138,53 eur, z ktorej sumy vrátil žalovaný právnenému predchodcovi žalobcu spolu sumu 6.036,27 eur. Z vyššie uvedených dôvodov teda vznikol žalovanému voči právnenému predchodcovi dlh. V konaní bolo preukázané, že svoju pohľadávku voči žalovanému pôvodný veriteľ (banka) postúpil žalobcovi zmluvou potom, ako ešte predtým vyzval žalovaného na zaplatenie konkrétnej sumy listom zo dňa 4.9.2014, ktorý bol žalovanému aj doručený (viď doručka na č.l. 76). Pretože aj napriek vyššie uvedenej výzve banky bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného dlhu voči, mohol právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (v tomto prípade žalobcovi), aj bez súhlasu žalovaného. Podľa právneho názoru súdu boli teda splnené podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na žalovaného, t. j. žalobca bol v spore aktívne legitímovaným subjektom. Je síce pravda, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky na žalobcu, táto skutočnosť však v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá žiaden vplyv na platnosť a účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, žalovaný mal len možnosť zbaviť sa svojho dlhu plnením postupcovi.

33. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona s prihliadnutím na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej nebolo konanie zastavené, z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, zamietol. Z obsahu spisu je zrejme, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným mal vzniknúť na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požičovňa zo dňa 18.9.2013. Touto listinou však podľa názoru súdu nevznikol žiadny konkrétny zmluvný vzťah medzi veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom za veriteľa konala spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.. V predmetnej žiadosti žalovaný poskytuje len svoje osobné údaje, v časti III. Podmienky úveru sa nachádza údaj o predschrávenom úverovom rámci 2.400 eur, štandardnej mesačnej splátke 80 eur a štandardnej úrokovej sadzbe v zmysle platného Cenníka 22,80 % ročne. Tieto údaje sú zrejme dopisované bankou

až pri podpísaní žiadosti, pretože žalovaný vypisoval žiadosť rukou a uvedený údaj je dopísaný technickými prostriedkami. Za banku podpísal žiadosť zástupca CFH v Poprade dňa 30.9.2013. Z tejto listiny vôbec nie je zrejmé aký úver a aký úverový rámec bol schválený a za akých podmienok, s akými podmienkami splatnosti, vôbec nie je zrejmé či a kedy prípadná akceptácia žiadosti žalovaným bola doručená veriteľom druhej strane teda žalovanému (43c Občianskeho zákonníka). Len vyjadrenie súhlasu s obsahom určitého návrhu má účinky prijatia návrhu.

34. Ak na základe takýchto úkonov začal žalovaný používať kartu a čerpať prostriedky poskytované bankou, nemožno uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu písomnej zmluvy o revolvingovom úvere ako tvrdí žalobca. Je zrejmé, že po prehodnotení žiadosti žalovaného bol schválený úverový rámec len v základných parametroch, a to bez bližšieho uvedenia ostatných zmluvných podmienok, pričom išlo o nový návrh na uzatvorenie novej zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Strana veriteľa nepreukázala ani doručenie akceptácie návrhu žalovaným samotnému žalovanému.

35. Platné uzavretie zmluvy nemožno nahrádzať ani jednostranným vystavením výpisu z pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa, kde má byť upravená aj splatnosť dlhu, výška splátky, účtovanie úrokov, poplatkov za vyhotovenie a zaslanie výpisu a podobne. Ak na základe takýchto úkonov začal žalovaný používať kartu a čerpať prostriedky poskytované bankou, nemožno uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere ako tvrdí žalobca. Pokiaľ žalobca tvrdil, že prijatím a schválením zmluvy o používaní karty došlo zároveň aj k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorou mal byť čerpaný úver, uvedené nemôže viesť k platnému uzavretiu úverového vzťahu, žalovaný nemohol v čase podpisovania žiadosti o pôžičkovú kartu byť podrobne oboznámený s obchodnými podmienkami banky, ktoré nie sú ani riadne čitateľné, pretože sú napísané mimoriadne malým písmom a v spleti obchodných spoločností - banky, Consumer Finance holding a.s., je len veľmi ťažké sa vyznať, kto je veriteľom a kto za koho koná. Je nepochybné, že žalovaný konal pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený vzťah dopadá právna úprava tohto zákona, pretože sa vzťahuje i na úver čerpaný formou kreditnej karty. Vzhľadom k tomu, že zmluva nevznikla platným spôsobom, súd prihladol na oslabenie práva spotrebiteľa a vyhodnotil, že vzhľadom na mechanizmus uzatvárania zmluvy táto je neplatná, resp. k uzavretiu písomnej zmluvy vôbec nedošlo (§ 39, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

36. Navyše, z podanej žaloby je zrejmé, že niekedy v období roku 2014 malo dôjsť k navýšeniu úverového rámca na sumu 3.150 eur, pri štandardnej mesačnej minimálnej splátke 150 eur. Uvedené vyplýva aj z písomnosti založenej žalobcom do spisu, a síce Žiadosti o zvýšenie úverového rámca, ktorú žiadosť adresoval žalovaný dňa 27.3.2014 veriteľovi. Vyššie uvedená žiadosť neobsahuje žiadne bližšie podmienky, ktoré návrh na uzavretie úverovej zmluvy musí obsahovať. Žalobca do spisu nepredložil žiaden dôkaz o akceptácii vyššie uvedeného návrhu žalovaného, z výpisu z pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa však vyplýva, že medzi veriteľom a žalovaným mal byť dohodnutý úverový rámec vo výške 3.150 eur a štandardná splátka vo výške 105 eur mesačne. Tak ako už bolo zdôvodnené vyššie, ani v tomto prípade nemožno hovoriť o uzavretí nejakej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

37. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil UZ ako neplatnú, resp. k jej uzavretiu vôbec nedošlo, žalobcovi by patril len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, resp. zmluvy, ktorá ani nevznikla.

38. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

40. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaný čerpal úverové prostriedky v časovom období od 5.10.2013 do 22.5.2014. Veriteľovi na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba dňa 22.5.2016 a trojročná objektívna premlčacia doba dňa 22.5.2017. Objektívna premlčacia doba plynie bezpochyby odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, teda pri poslednej splátke dňa 22.5.2014. Žalobca podal žalobu dňa 25.9.2017, teda po

uplynutí premlčacej doby, preto súd žalobu v časti, v ktorej konanie nebolo zastavené, zamietol z dôvodu premlčania žalovaného práva.

41. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V priebehu konania žalobca vzal z časti podanú žalobu späť bez udania dôvodu, preto z procesného hľadiska platí, že i v tejto časti bol v spore neúspešný. Pretože teda žalovaný mal v spore úspech v celom rozsahu, rozhodol súd tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.